

भरद्वाजौ श्रोत्रे विश्वामित्रजमदग्नी नासिके वसिष्ठकश्यपौ वागत्रिः । गायत्रीं ह-
न्दोऽग्निदेवताऽं शिरसि विन्यसेदेवमेवोल्लिङ्गऽं सवितारं ग्रीवास्वनूके वृहतीं वृ-
हस्पतिम् बाह्वोर्वृहद्रथन्तरे व्यावापृथिवी मध्ये त्रिष्टुभमिन्द्रऽं श्रोणयोर्जगतीमादि-
त्यम् मेढ्रेऽतिहृन्दसं प्रजापतिम् पायौ यज्ञायज्ञियं वैश्वानरम् ऊर्वोरनुष्टुभं विश्वान्दे-
वान् अष्टीवतोः पङ्क्तिं मरुतः पादयोर्द्विपदां विष्णुम् प्राणेषु विहृन्दसं वायुम् न्यूना-
तिरिक्तेष्वङ्गेषु न्यूनाक्षरं हृन्द आपो देवतेत्येवऽं सर्वाङ्गेषु योजयित्वा वेदमयः सम्प-
द्यते शापानुग्रहसमर्थो भवति ब्राह्म्यं तेजश्च वर्धते न कुतश्चिद्वयं विन्दते ऋन्नयो
यजुर्मयः साममयो ब्रह्ममयस्तेजोमयोऽमृतमयः सम्भूय ब्रह्मैवाभ्येति । तस्मादित-
न्नाब्रह्मचारिणो नातपस्विने नासंवत्सरौषिताय नाप्रवक्त्रेऽनुब्रूयादनेनाधीतेन चा-
न्दायणाब्दफलमवाप्नोति अनेन च सम्यग्ज्ञानेन ब्रह्मणाः सायुज्यऽं सलोकतामा-
प्नोत्याप्नोति ॥ १३ ॥

इति सर्वानुक्रमणी[ये] चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

अथ हृन्दाऽसि गायत्र्युल्लिङ्गनुष्टुब्धवृहतीपङ्क्तित्रिष्टुब्जगत्यतिजगतीशक्वर्यतिशक्वा-
र्यथत्यष्टिधृत्यतिधृतयः कृतिप्रकृत्याकृतिविकृतिसंकृत्यभिकृत्युत्कृतयश्चतुर्विंशत्य-
क्षरादीनि चतुरुत्तराणि । ऊनाधिकेनैकेन निचृद्दुरिजौ द्वाभ्यां विराट्स्वराजौ ।
पादपूर्णार्थं तु त्रैप्रसंयोगैकाक्षरीभावान्व्यूहेत् । आद्ये तु सप्तवर्गे पादविशेषा-
त्संज्ञाविशेषास्ताननुक्रामन्त एवोदाहरिष्यामो विराट्त्रयपा विराट्स्थानाश्च ब्रह्म-
ना अपि त्रिष्टुभ एवेत्युद्देशः तत्र दशैकादशद्वादशाक्षराणां विराजत्रिष्टुभजागता
इति संज्ञा अनादेशेऽष्टाक्षराः पादाश्चतुष्पदाश्चऽर्चः ॥ १ ॥

प्रथमं हृन्दस्त्रिपदा गायत्री । पञ्चकाश्चवारः षट्शैकश्चतुर्थश्चतुष्को वा पदप-
ङ्क्तिः । षट्सप्तैकादशा उल्लिङ्गर्भा । त्रयः सप्तकाः पादनिचृन्मध्यमः षट्शैकश्चतुर्निचृ-
द्दशकश्चैवमध्या । यस्यास्तु षट्सप्तकाष्टकाः सा वर्धमाना विपरीता प्रतिष्ठा ।
द्वौ षट्शैकश्चतुर्निचृद्दशकश्चैवमध्या ॥ २ ॥

द्वितीयमुल्लिङ्गं त्रिपदान्यो द्वादशकः । आद्यश्चेत्पुरउल्लिङ्गमध्यमश्चेत्ककुप् । त्रिष्टु-
भजागतचतुष्काः ककुब्बन्त्यङ्कुशिरैकादशिनोः परः षट्स्तनुशिरा मध्ये चेत्पिपीलि-
कमध्यायः पञ्चकस्त्रयोऽष्टका अनुष्टुब्जर्भा । चतुःसप्तकोल्लिङ्गेव ॥ ३ ॥